

ΑΜΛΕΤΟΣ — AURELI.

Σφάγιον εἰς μνήμην τοῦ ἀθανάτου Σαίξπηρ ἐθυσιάσθη
ἐνταῦθα ἐν τῷ θεάτρῳ ὑπὸ συρφετοῦ Ἰταλῶν ὁ **Χάμλετ**.

* *

«Οἱ οἱ ἡθοποιοὶ βραχνοὶ ὡς ἔδην ἡ ἀλλαγὴ τοῦ κλί-
ματος δὲν τοὺς ὠφέλησε καὶ ἐκρυσόλογησεν ἡ ὡς ἔδην ἀπὸ
τὴν φτώχεια τὸ ξριῆσαν στὸ κρασί.

* *

Ὁ **Ἀουρέλλης** εἰς τὰς εὐτυχεστέρας του στιγμὰς
σοὶ ἀνέμνησεν ἄλλον μέγαν τεχνίτην οὗτινος ἐκείνην τὴν
στιγμὴν ἦτο ὥχρ' ἀπομίμησις, εἰς δὲ τὰς ὑψηλοτέρας
του φωνὰς σοὶ ἀνεμίμησε πάλιν τὸν **Ἀουρέλλη** τὸν
ἀρχηγὸν τοῦ θιάσου τῶν βραχνῶν.

* *

Ἡ **Ὁρέλια** εἶχε καταντήσει. . . Ζημία.

* *

Ὁ Βασιλεὺς μόλις ἠδύνατο νὰ βασιλεύσῃ εἰς τὴν
Ἑλλάδα, ἔχων μάλιστα ἀπὸ τὸν Σαίξπηρ καὶ τὸ χάρι-
σμα τοῦ νὰ κατάρχεται ἐκ Δανιμαρκίας.

* *

Με ἀπαιτήσεις ἡθοποιοῦ παρουσιάσθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς
καὶ εἰς κυρτός· με βραχίονας γυμνοὺς, βραχίονας βαχι-
τικοῦ. Με ἀπαιτήσεις δὲ Πολωνίου εἰς παλαιορουχατζίης.
Ἡ Βασίλισσα, ὁ Ὁράτιος καὶ οἱ λοιποὶ ἦσαν τελειότα-
τον συμπλήρωμα τοῦ Μωσαϊκοῦ, ὅπερ μόνον ἡ βραχνά-
δα συνέδεε.

* *

Καὶ ὅμως ἦτο κόσμος διψῶν Σαίξπηρ. Παρεστάθη καὶ
ἡ **Ἥγεμονίς** τῆς **Βαγδάτης** πολλῶν ἀπόντων καὶ ἐμοῦ.

Blowitz

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.

Christmas Eve.

(Συνέχ. καὶ τέλος τῶν ἀριθ. 243, 244 καὶ 245.)

Πλὴν φαίνεται ὅτι τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἡ Τύχη ἔστρε-
ψεν ὅλα τὰ βέλη της κατ' ἐμοῦ, κ' ἐπέπρωτο νὰ ὑπο-
στῶ καὶ ἕτερον δυστύχημα. Ἐν ᾧ εἶχον λάβει ἀναπαυ-
τικωτάτην θέσιν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀνακλιντροῦ καὶ προέ-
τεινον ἀπλήστως τὸ εἰς χεῖράς μου ποτήριον, ὅπερ βρα-
μυδὸν ἐπληροῦτο ἐκ τοῦ ζωογόνου ποτοῦ, ἡ ὕελος λε-
πτοτέρα οὐσα τῆς τῶν ἄλλων δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνθέξῃ ὑπὸ
τὴν ζέουσαν ἐκείνην ἐπαφὴν, καὶ ἰδοὺ διαρρήγνυται, καὶ
ἰδοὺ τὸ θερμότατον ἐκεῖνο ὑγρὸν καταπλημμυρεῖ ὀλό-
κληρον τὸ δεξιόν μου σκέλος, καὶ ἰδοὺ ἅπαντες ἐπανα-
λαμβάνουσι τοὺς σατανικοὺς καγχασμούς των, ἐν ᾧ ἐγὼ
συστρέφω φρικωδῶς τοὺς μυῶνας τοῦ προσώπου, ἐλίνι-
ζον κωμικῶς τὸν ἀλγοῦντα πόδα μου, δίκην κολοσσισαίου
ἐκκρεμοῦς. Δυστυχῶς τὸ πάθημα δὲν περιορίζετο εἰς
μόνον ἐκεῖνο τὸ ἄλγος, καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐρρί-
πτον βλέμματα πλήρη συγκινητικῆς ἀπελπισίας ἐπὶ
τῆς καθυγρανθείσης καινουργοῦς περισκελίδος μου.

— Μόλις αὐτὴν τὴν ἐσπέραν τὸ ἔχω βάλλει, ἀνέ-
κραξα μὴ δυνήθεις νὰ καταστρίλω τὴν ἐκρηκτὴν τῆς ἐσω-
τερικῆς μου τρικυμίας.

Καὶ οἱ γέλωτες ἀνενοῦντο, ἐν ᾧ ἡ αἰτία τῆς δυστυ-
χείας μου Δεσποινίς, ἀπήγγελλεν ἐπὶ τῆς περιστάσεως
ἐξαιρέτον παρωδία τῶν περιφρήμων στίχων τοῦ Μαλέρβου:

«Lep a u n r e... il a vecu ce que vivent les roses».

L' espace d' un . . . soir !

— Papa ! ἀνακραῖζει ἤδη τὸ κοράσιον τοῦ Λοχαγοῦ,
οὗτινος ἡ μήτηρ εἶναι Ἑλβετίς, κ' ἐπομένως ἐννοεῖ ἀξιο-
λογα τὴν Γαλλικὴν, ζοῦν καὶ τὰ πανταλόνια ;

— Yes dear ! Yes dear ! ἀπαντᾷ ἐκεῖνος μηχανικῶς,
κακλεισμένους ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπὸ τὴν νάρκην τοῦ
ἀφθόνου Punch.

Ἐστράφη εἰς τὴν καταφατικὴν ἐκείνην ἀπόκρισιν μετ'
ἀπορίας. Ἐὰν ἐκεῖνος ἦτο Λοχαγὸς μεταβατικοῦ τινος
ἀποσπάσματος ἐν Τζουμέρκις, θὰ ἠδύνατο ν' ἀπαντήσῃ
ἀνευ τῆς ἐλαχίστης βλάβης τῆς συνειδήσεώς του, ὅτι τὰ
ἐνδύματα πολλάκις ἔχουσιν οὐχὶ μίαν, ἀλλὰ καὶ ἀπεί-
ρους ζωάς. Τοῦτο ἠδύνατο νὰ ἐπιμαρτυρήσῃ καὶ ὁ φί-
λος X. . . Ἰμβριος, ἀλλ' εὐτυχῶς ὁ Captain μας ἦτον
εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Χαριτοβούτου Βασιλίσσης
κ.τ.λ. Τοῦτο μ' ἐξέπληττεν ἀρκούντως.

Πλὴν ἡ ἐκπληξίς μου δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ, καθότι
τὸ εὐπειθὲς κοράσιον, ἐδημιουργεῖ μίαν ιδέαν ἐπὶ τῆς
μηχανικῆς ἀπαντήσεως τοῦ πατρὸς του.

— Ζῇ τὸ καὶ μένο, ἐπεφώνησε, καὶ θὰ διψᾷ ! Νὰ τοῦ
δώσω ἐγὼ ὀλίγο Punch !

Καὶ τὸ εὐσπλαγχνον κοράσιον, μετὰ τῆς παιδικῆς
ἐκείνης ἀφελείας ἥτις, κατὰ τὸν Οὐγκῶ, δύναται νὰ
ἐξευγενίσῃ καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Νεκροθάπτου, ἐρρίψεν
ὅλον τὸ περιεχόμενον τοῦ ποτηρίου του ἐπὶ τοῦ ἀριστε-
ροῦ μου σκέλους.

* *

* *

Κρίνω περιττὸν νὰ περιγράψω τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρά-
ξεως ἐκείνης ἐπὶ τῆς γενικῆς εὐθυμίας. Οἱ πάντες ἐγε-
λουν κ' ἐκρότουν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἐν ᾧ ἐγὼ
μετασχηματίζας ἤδη εἰς ἐκκρεμὲς καὶ τὸν ἕτερον πόδα,
ἐθρήνουν ὡς ἄλλος Ἱερεμίας ἐπὶ τὸν ποταμόν. . . τῆς πε-
ρισκελίδος μου.—30 σελλήνια ! ἐμονολόγουν. Τὸ παρήγ-
γελαι εἰς τοῦ K i n o, εἰς τὸ Regent street. Καὶ ἐν σε-
λήνιον διὰ τὰ ἔξοδα τῆς μεταβάσεως, 31. Καὶ δύο σε-
λήνια ἀκόμη τὰ ὅποια ἐξώδευσα διὰ τὸν φίλον ὅστις μοῦ
τὸ ἐθαύμασε, 33. Ἀκριβῶς τὰ ἔτη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
προσέθηκα ἀναστενάζων.

— Σιωπὴ ! μοι λέγει ἐν μέσῳ γελῶτων, ἡ ἀπαίσια
δεσποινίς. Μὴ παραβάλλεις πολὺ τὸν ἐκυτόν σου μετὰ τὸν
Χριστὸν ἀποθνήσκοντα, διότι γνωρίζεις, οἱ γείτονές σου
δὲν ἀγαποῦν πολὺ τὸ Assizes. (Κακουργιοδικεῖον)

Ἐστράφη ἐκκτέρωθεν, καὶ ἐθεώρησα τὸν Λοχαγὸν
ρογχάζοντα, καὶ τὸν Barister ἀναλύοντα σοβαρῶς εἰς
τὴν δεσποινίαν τὴν ἀγγλικὴν νομοθεσίαν περὶ τοῦ Brea-
chhof Promise (Παράτασις ὑποσχέσεως Γάμου). Τὸν μὲν
ἐξέένα ἐκ δεξιῶν τὸν δὲ ἐξέέτερον ἐξ εὐωνούμων....

Ἐμειδίασα ἐπὶ μικρὸν διὰ τὴν προσφυὴ ἐκείνην παρα-
τήρησιν, ἀλλὰ τὸ μειδίαμά μου ὡς ἀκτὶς Ἡλίου ἐν Ἀγ-
γλικῷ οὐρανῷ, ἐσκιάσθη μόλις ἀναφανέν ὑπὸ τῆς ὀμι-
χλὸς τῶν οἰκονομολογικῶν μου σκέψεων.